

MÀU NHIỆM CỦA LỜI CHỨC PHƯỚC

[II Côrinhtô 13:13](#)

¹³ Nguyên xin **ơn của Đức Chúa Jêsus Christ**, sự **yêu thương của Đức Chúa Trời**, và sự **giao thông của Đức Thánh Linh** ở với anh em hết thủy!

Người mẹ sau giờ nhóm hỏi con trai: Con có nhớ lời chúc phước của mục sư không? Đáp: Thưa mẹ, khi nào làm mục sư sẽ thuộc. Mẹ: Con có hiểu lời chúc phước? Thưa không? - Vậy, con có “A-men” không?... Amen nghĩa là gì? A-men nghĩa là “Thật như vậy - con muốn được như vậy”.
Nêu chúng ta chưa hiểu lời chúc phước có ý nghĩa như thế nào, thì làm sao có thể nói A-men “Xin được như vậy”.

Đã nghe lời chúc phước nhiều lần, có lẽ không để ý đến lời và ý nghĩa. Đó không phải chỉ là “một lời chúc”. Vì Ở trong đó chứa đựng sự “màu nhiệm”, nghĩa là có nhiều điều bí mật chưa được hiểu.

Bài này cậy ơn Chúa, chúng ta sẽ nói đến
MÀU NHIỆM CỦA LỜI CHỨC PHƯỚC.

Lời chúc phước của các đấng Chúa đến từ đâu? đến từ....

I. CHÚA DẠY LỜI CHỨC PHƯỚC.

- **Lời chúc phước của mục sư như thế nào?**

“Nguyên xin Đức Chúa Trời Ba Ngôi ban tình yêu thương của Đức Chúa Chúa, Ân điển của Đức Chúa Giêxu và sự giao thông của Đức Thánh Linh ở với Hội thánh từ nay đến ngày Cứu Chúa Giêxu Christ tái lâm”

- **Lời chúc phước này chính là lời được sứ-đồ Phaolô ghi Tân ước II Co 13:13** ¹³ Nguyên xin **ơn của Đức Chúa Jêsus Christ**, sự **yêu thương của Đức Chúa Trời**, và sự **giao thông của Đức Thánh Linh** ở với anh em hết thủy!

Cũng không phải mới có trong Tân ước, đây chính là lời chúc phước Chúa dạy Môise truyền dạy Arôn chúc phước cho dân Ysoraên.

- **Lời chúc phước được chép trong Thánh kinh Cựu ước.**

[Dân 6:22-27](#)

Cách chúc phước

²² Đức Giê-hô-va phán cùng Mô-se rằng: ²³ Hãy nói cùng **A-rôn** và **các con trai** người mà rằng: **Các người phải chúc phước cho dân Y-sơ-ra-ên** như vậy:

²⁴ Cầu xin **Đức Giê-hô-va** **ban phước** cho người và **phù hộ** người!

²⁵ Cầu xin **Đức Giê-hô-va** **chiếu sáng** mặt Ngài trên người, và **làm ơn** cho người!

²⁶ Cầu xin **Đức Giê-hô-va** **đoái xem** người và ban **bình an** cho người!

²⁷ Họ phải đặt danh ta trên dân Y-sơ-ra-ên như vậy, thì ta đây sẽ ban phước cho dân đó.

Có 2 bài học về:

CÁCH ĐỨC CHÚA TRỜI BAN PHƯỚC.

Thứ 1. Đức Chúa Trời là nguồn phước duy nhất.

Để ban phước Đức Chúa Trời Ba Ngôi đã hiệp một thực hiện điều này, chúng ta thấy 3 lần nhắc đến danh xưng “Đức Giê-hô-va”, chỉ về Ba Ngôi Đức Chúa Trời, lời chúc phước trong Tân ước cũng vậy, khi chúc phước sứ-đồ Phaolô nói: Đức Chúa Cha,.... Đức Chúa Giêxu....và Đức Thánh Linh. Chúng ta chúc phước cho nhau việc cần làm nhưng thật ra đó chỉ là ao ước, chứ không ai có quyền ban phước cho ai. Chỉ một mình Đức Chúa Trời là Đấng Tạo hóa, chỉ một mình Ngài có đủ quyền ban phước cho muôn loài.

Cũng không một thần nào người ta thờ phượng có quyền ban phước đâu.

[Giêrêmi 10:1-5](#)

¹ Hỡi nhà Y-sơ-ra-ên, hãy nghe lời Đức Giê-hô-va phán cho người.

² Đức Giê-hô-va phán như vậy: **Chớ tập theo** tục của các dân ngoại, **chớ sợ** các dấu trên trời, mặc dầu dân ngoại nghi sợ các dấu ấy.

³ Vì thói quen của các dân ấy chỉ là hư không. Người ta **đón cây** trong rừng, tay thợ **lấy búa mà đẽo**;

⁴ rồi **lấy bạc vàng mà trang sức**; dùng **búa mà đóng** đinh vào, đặt khỏi lung lay.

⁵ Các thần ấy tiện như hình cây chà là, **không biết nói, không biết đi**, nên **phải khiêng**. **Đừng sợ các thần** ấy, **vì không có quyền làm hoa hay làm phước**.

Đức Chúa Trời ban phước, Ngài ban phước cách nào? Đức Chúa Trời ban phước qua sự chúc phước.

2. Đức Chúa Trời ban phước qua sự chuyển tiếp.

c22,23.²² Đức Giê-hô-va **phán cùng** Mô-i-se rằng: ²³ Hãy **nói cùng** A-rôn và các con trai người mà rằng: Các người phải **chúc phước cho** dân Y-sơ-ra-ên như vậy:

Câu Kinh thánh trên có nhiều sự chuyển tiếp: Đức Chúa Trời đã không ban phước trực tiếp cho dân sự, cũng không phán với Arôn, Ngài phán qua Môise, Môise truyền lại cho Arôn, và các con trai người, kể đó họ phải chúc phước cho dân sự.

Vì sao như vậy? Vì:

Tuỳ theo sự kêu gọi của Đức Chúa Trời mà Ngài ban cho người đó ân tứ gì. - **Môise** được Đức Chúa Trời kêu gọi làm ngôn sứ, nên Ngài phán cùng Môise, và ông phải thuật lại cùng Arôn, và Arôn phải chúc phước cho dân sự theo lời Chúa dạy Môise truyền lại. vì - **Arôn** được kêu gọi làm thầy tế lễ dâng sinh tế chuộc tội cho dân Ysoraên, và được ban cho đặc quyền chúc phước, do Đức Chúa Trời nhậm tha thứ và ban phước cho dân Ysoraên.

Chúng ta rất cảm thông với chấp sự khi đứng trước Hội thánh, hoặc chia sẻ lời Chúa, rất khó vì không phải chức năng được kêu gọi. Đành rằng có những chấp sự rao giảng lời Chúa như Êtiên, Philip nhưng không phải tất cả các phó tế đều có ơn gọi đó.

Hội thánh được ví như thân thể Đấng Christ. Đấng Christ là đầu Hội thánh, và Hội thánh là thân thể Ngài. Chúa là “đầu”, các dây tó Chúa là “cổ” nơi có dây thanh âm phát ra tiếng nói. Chấp sự là “vai- và cánh tay” nơi của công việc, các con cái Chúa như “thân và chân” tâm lòng và sự phục vụ. Chúa ban phước cho Hội thánh qua mục sư, mục sư chuyển phước cho chấp sự, chấp sự chuyển phước cho tín đồ. Mục sư cánh tay phải nắm Chúa, tay trái nắm chấp sự. Chấp sự tay phải nắm mục sư tay trái nắm tín đồ.

Phước do lòng có trật tự đúng.

Ai cũng biết Đức Chúa Trời ban phước, nhưng không biết Ngài ban phước cách nào, nên đã không nhận được, sự tự do khiến người nhận thấy tổ chức không quan trọng. Không! Chúa đang ban phước cho con người qua trật tự luân hoàn cũng giống như cái trật tự của thời tiết. Các trật tự từ gia đình đến xã hội, cả Hội

thánh cũng vậy. Hễ nơi nào có trật tự đúng thì nơi đó được phước. Đức Chúa Trời sắp đặt hệ thống tự động trong lòng người. Gần đây Chúa đã cảm động và tôi đã viết bài: **TỔ CHỨC HỘI THÁNH**, ước cao Chúa cho cơ hội cùng học chung với nhau.

Đó là cách của Chúa. Trong thế giới vật chất, và thế giới thuộc linh cũng vậy.

Hãy xem

+ **Trong** công cuộc sáng tạo vũ trụ, Đức Chúa Trời dùng các vật được dựng nên để chuyển phước cho con người. Từ mặt trời mặt trăng, nắng, gió, đất, nước...v...v... Ngài đã không trực tiếp..

+ Đức Chúa Trời dùng con người chuyển phước cho con người,
- Dùng **Adam** để dựng nên **Ê-va**. Đức Chúa Trời dùng tình anh em – **Cain** và **Abên** để chuyển phước cho nhau, họ đã không biết.
- Dùng **Ápraham** để chuyển phước cho **Lót** khi cha mẹ mất sớm.
- Dùng **Môise** để chuyển phước cho dân **Ysoraên**,
- Dùng **Giôsuê** chuyển phước cho Ysoraên khi dẫn họ vào đất hứa, - Dùng **Samuên** để chuyển phước qua sự giảng dạy giúp họ biết Đức Chúa Trời,... và còn nhiều nữa trải bao nhiêu thời đại Đức Chúa Trời đã không ban phước trực tiếp nhưng Ngài luôn luôn chuyển tiếp. - Chúng ta nhận phước Đức Chúa Trời qua những con người được Chúa dùng chung quanh ta. - Đức Chúa Trời cũng trở nên người để thực hiện chương trình cứu rỗi.

II. Ý NGHĨA LỜI CHÚC PHƯỚC.

- **Những từ ngữ chính:**

Đức Chúa Cha: “Ban phước” và “phù hộ”.

Đức Chúa Con: “Chiếu sáng” và “làm ơn”.

Đức Thánh Linh: “Đoái xem” và “ban bình an”.

Ba Ngôi có 6 công việc: Ban phước, Phù hộ, Chiếu sáng, Làm ơn, Đoái xem, ban Bình an.

Xem 6 bước này chúng ta nhận ra là diễn tiến của:

Sự cứu rỗi do Ba Ngôi Đức Chúa Trời ban cho loài người.

- **Sáu bước** (Tiến trình) **trong Ơn Cứu Rỗi.**

1. Đức Chúa Cha: Yêu thương.

Đức Chúa Cha có 2 công việc:

- “**Ban phước**”: - Là nguồn của mọi phước lành.

[Giacơ 1:17](#)¹⁷ mọi ân điển tốt lành cùng sự ban cho tron ven đều đến từ nơi cao và bởi **Cha sáng láng** mà xuống,

[Êsai 65:16](#)¹⁶ Vì vậy, **phàm ai** ở trên đất **chúc phước** cho mình thì sẽ **câu phước lành nơi danh Đức Chúa Trời** chân thật;

- “**Phù hộ**” = *Là theo đuổi để dẫn đến mục đích cuối cùng.*

Thường nghĩ “Phù hộ” là đi theo giúp đỡ. Thật ra chữ phù hộ theo Thánh kinh có nghĩa là “*dẫn về đến mục đích của Chúa*”.

Dân Ysoraên:

[Xu 23:20](#)²⁰ Đây này, ta sai một thiên sứ đi trước mặt ngươi, đặng **phù hộ** trong lúc đi đường, và **đưa ngươi vào nơi ta đã dự bị.**

2. **Đức Chúa Con: ban Ân điển.**

Đức Chúa Con gồm 2 công việc:

- “**Chiếu sáng**”: *Là chiếu sự sáng của Ngài vào để chúng ta biết được.*

Chúa Giêxu ở trong lòng Đức Chúa Trời, nên Ngài đến để “chiếu sáng” vinh hiển của Đức Chúa Trời hầu cho chúng ta biết được Ngài như thế nào. Chiếu sáng cũng có nghĩa là giúp chúng ta nhận hiểu và tiếp nhận.

[Gi 1:4](#)⁴ Trong **Ngài** có sự sống, sự sống **là sự sáng** của loài người.

Chúa Giêxu là sự khôn ngoan của Đức Chúa Trời, vì vậy nếu Ngài không lấy sự sáng Ngài, tức là sự mở trí chúng ta không biết Đức Chúa Trời. Không phải người khôn ngoan có thể hiểu được Chúa.

- “**làm ơn**”. *Là thực hiện sự ban cho người không đáng cho.*

Chữ này thực ra là Ân điển, là sự ban cho người không đáng được. Nhân lại trong đó có chúng ta là những người không đáng được, ăn của Trời, uống nước Trời, đau kêu Trời, hoạn nạn kêu Trời, chết chầu Trời, nhưng sống theo ý riêng và thờ đủ mọi thần.

[Gi 1:16,17](#)¹⁶ Và, bởi sự **đầy dẫy của Ngài** mà chúng ta đều có nhận được, và **ơn càng thêm ơn.**¹⁷ Vì luật pháp đã ban cho bởi Môi-se, còn **ơn và lễ thật** bởi **Đức Chúa Jêsus Christ mà đến.**

3. **Đức Thánh Linh. Sự Giao thông.**

Chúng ta có thể thương yêu người nghèo, cảm thông người hoạn nạn, làm một ít việc giúp đỡ, và dừng ở đó.

“**Đoái xem**”. *Là thương yêu và đem vào mối tương giao*, nên được gọi là giao thông. Phước của Đức Chúa Trời không phải đơn thuần là sự ban cho mà là mối tương giao. Chỉ có tương giao phước hạnh mới trở nên vĩnh cửu. Nên trong lời chúc phước được gọi là giao thông của Thánh Linh.

“**Ban bình an**”. *Là kết quả của Sự Cứu rỗi.*

Bình an là kết quả của Tin lành. Tin lành được gọi là Tin lành bình an. Nguyên nhân thật sự của bất an là xa cách Đức Chúa Trời.

[Ga 5:22](#)²² Nhưng **trái của Thánh Linh**, ấy là lòng yêu thương, sự vui mừng, **bình an**, nhịn nhục, nhân từ, hiền lành, trung tín, mềm mại, tiết độ:

Sự bình an thật đến từ sự tha thứ và làm hòa lại Đức Chúa Trời.

[Giêrêmi 29:11](#)¹¹ Đức Giê-hô-va phán: Vì ta biết ý tưởng ta nghĩ đối cùng các ngươi, **là ý tưởng bình an**, không phải tai họa, để cho các ngươi được sự trông cậy **trong lúc cuối cùng của mình.**

Phước thật là Sự Cứu rỗi của Chúa ban.

Điều gì mang lại sự bình an trong phút cuối cùng của cuộc đời?

Đó chính là sự bình an thật. Tiền? địa vị trong xã hội?

Một món quà có mấy phần?....hai phần: Gói quà và món quà. Gói quà là một chiếc hộp hay một miếng giấy đẹp có in nhiều hoa văn đẹp đẽ, được gói, cột nơ rất đẹp, nhưng đó không phải là quà. Món quà thật sự ở trong chiếc hộp đó. Cuộc đời chúng ta điều gì là giấy gói quà và điều gì là món quà? Sắc đẹp, quần áo, nhà cửa, xe cộ, tiền tài, địa vị trong xã hội, thậm chí đến thân thể chúng ta là giấy gói quà, món quà là sự sống bên trong. Khi một người nằm trên giường đau sẽ nhận ra rằng tất cả đều không giúp được sự sống. Thế mà con người đã dành bao nhiêu thì giờ chăm chút cho giấy gói quà, còn sự sống thật bỏ qua một bên.

Hiểu ý nghĩa là điều cần biết, nhưng biết cách nhận lại là điều không hề thiếu. Hiểu nghĩa mà không nhận được thì có ích chi.

III. NHẬN PHƯỚC LỜI CHÚC PHƯỚC.

Khi chúc phước, ai nhận được phước?

1. Phước cho người: Được chúc phước.

- “Đáng được.....sự bình an giáng...” là chỉ về tiếp nhận sự cứu rỗi. Là những người tiếp nhận Tin lành bình an của Đức Chúa Trời. **Câu hỏi:** Khi mục sư chúc phước, mọi người nhận được bằng nhau hay khác nhau? Bằng nhau.....hay khác nhau....? Khác nhau. Lời Chúa ghi rõ: [Lu 10:6](#) ⁶ Nếu nhà đó **có người nào đáng được** bình an, sự bình an của các người sẽ giáng cho họ;

Nghĩa là có người đáng được, và người không đáng được. Có người được nhiều, có người được ít và cũng có người không được gì cả. Khi tôi tớ Chúa giơ tay chúc phước, phước đến từ đâu? Có phải từ đôi tay mục sư? Không. Bài thánh ca: *Phước nguyên từ trời xin chảy vào lòng. Phước từ Đức Chúa Trời.* Người được phước là người tin lời Chúa đã truyền đạt, tiếp nhận từ Chúa. Ai nấy nghe giống nhau, nhưng nhận khác nhau. Như một cơn mưa người được nhiều nước, kẻ được ít nước. Vì người mở lòng ra nhận, kẻ không màng....

Người chúc phước cũng được phước:

2. Phước cho người: Chúc phước.

- “Hễ vào nhà nào...” Nghĩa là bất cứ ai, chúng ta giống như Chúa.

a. Hãy chúc cho tất cả mọi người.

Đây là sự biến đổi của tiến trình trở nên giống như bản tánh của Chúa.

Khi chúng ta chúc phước người không đáng, bạn đã giống như Chúa. Đức Chúa Trời mưa cho người công bình, cùng kẻ dữ, dùng mặt trời soi sáng cho người công bình lẫn người gian ác...

Khi chúng ta chúc phước cho hoàn cảnh – cho những con người chung quanh chúng ta, cho dù họ là ai và như thế nào, chính lúc đó Đức Chúa Trời làm cho tấm lòng chúng ta giống như Ngài nhiều hơn. Vì Chúa chúng ta như thế. **Khi** phản ứng và cay đắng với.....lúc đó tấm lòng chúng ta càng xa cách Chúa.

Chúng ta thường hiểu quyền phép tái tạo. Đúng như thế, nhưng để nhận được sự biến đổi “nên giống như Ngài” có giá trả của nó. Chính là lúc chúng ta phải thực hành lòng yêu thương mọi người.

b. Được chính điều đã chúc cho người.

“Bằng không sẽ trở về các người.”

Nếu người đó đáng được, nếu họ không đáng được phước đó trở về người chúc phước. Hãy chúc phước cho người xấu nhất tệ nhất, người chúc phước sẽ hưởng phước đó.

Một người đàn bà có con đi xa tìm việc làm, ngày đêm cầu nguyện và bà cũng nghĩ nên làm một việc tốt cầu phúc cho con. Mỗi ngày bà nướng một ổ bánh và đặt trên cửa sổ cho người nghèo. Chiều nào cũng có người gù nghèo đến lấy. Khi lấy bánh ông ta chỉ nói một câu:

“Việc xấu người làm thì ở lại với người;

Việc tốt người làm thì sẽ trở lại với người.”

Muốn nghe một lời cảm ơn mà chẳng có...nhiều ngày không chịu được bà quyết định làm cái bánh để thuốc chuột vào. Khi cái bánh nướng xong, tay bà run....quăng vào xọt rác. Vừa lúc người gù nghèo đến, không kịp nướng chiếc bánh khác bà đành lấy phần ăn của mình đặt bên cạnh cửa sổ. Lão gù nghèo tay lấy bánh miệng lẩm bầm: “Việc xấu....

Chiều đó, nghe tiếng gõ cửa con bà đã về, thân thể gầy gò, quần áo tả tơiMẹ ơi Chúa đã giúp con, đường về xa con đói té xỉu, gặp được người tốt cho con chiếc bánh, và nói mỗi ngày tôi ăn, hôm nay là phần của cậu..... Ai trao bánh cho con? Thừa mẹ một người gù con không biết là ai. Nghe đến đó, người mẹ ngã ra xỉu.....Khi tỉnh lại....

Ngay lập tức bà nhớ lại câu nói có ý nghĩa đặc biệt của người gù lưng: Nếu mình đã không làm việc tốt, con đã....

“Việc xấu người làm thì ở lại với người;

Việc tốt người làm thì sẽ trở lại với người!”

Đầu năm nay, tôi muốn mỗi người chúng ta có một cam kết với Chúa: *“Con hứa với Chúa sẽ dành lời tốt nhất cho người nào con gặp, làm điều tốt nhất cho mọi người quanh con”*.

Tôi tin Đức Chúa Trời đã ban phước cho Hội thánh. Và đây là việc của chúng ta: “Hãy chúc phước cho nhau”. Hãy làm công tác chuyển tiếp.

Hãy có lời nói và việc làm tốt nhất cho nhau, vì đó là cách Đức Chúa Trời ban phước cho chúng ta.